

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ **ΔΕΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε.Ε.**

Τα αποτελέσματα των εκλογών της 17^{ης} και της 25^{ης} Μαΐου για την Αυτοδιοίκηση και την Ευρωβουλή έδειξαν ότι επικράτησαν κατά κράτος οι πολιτικές δυνάμεις που δεν αμφισβητούν ή υποστηρίζουν την Ε.Ε. και οι περισσότερες θεωρούν το ευρώ ως εθνικό μας νόμισμα. Η κατοχή της πατρίδας μας ουσιαστικά αποσιωπήθηκε, ενώ η αντίθεση μνημονιακών αντιμνημονιακών ξεθώριασε σε αντίθεση με τις άλλες χώρες της Ε.Ε. που επικράτησε ο ευρωσκεπτικισμός, με διάφορες μορφές. Απουσίασε, δυστυχώς, μια ισχυρή πολιτική έκφραση με πατριωτικά και δημοκρατικά χαρακτηριστικά, και το εκλογικό αποτέλεσμα έδειξε ότι το αίτημα της Απελευθέρωσης δεν είχε ουσιαστικά απήχηση.

Πολύ ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι **στη Θράκη** για πρώτη φορά πήρε μέρος μειονοτικό κόμμα καθοδηγούμενο από το τουρκικό προξενείο, που πρώτευσε στη Ροδόπη και στη Ξάνθη με ποσοστά 42% και 26% αντίστοιχα. Πιο ανησυχητική όμως είναι η παρατεταμένη απραξία των ελληνικών κυβερνήσεων στα σχέδια της Τουρκίας, η συνακόλουθη σιωπή των ΜΜΕ και η υποστήριξη «προοδευτικών» της ΔΗΜΑΡ και του ΣΥΡΙΖΑ, όπως το ότι «η μειονότητα είναι ένα ενιαίο συμπαγές τουρκικό πράμα», που εκστόμισε υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην **Αυτοδιοίκηση** και σε πολλούς Δήμους και Περιφέρειες, δυστυχώς, επικράτησαν συνδυασμοί με αποκλειστικό στόχο τη «διαχείριση» κονδυλίων της Ε.Ε., ή και τις επικείμενες ιδιωτικοποιήσεις ή και τα αντιτιθέμενα επιχειρηματικά συμφέροντα (Διαχείριση σκουπιδιών, Πειραιάς, Ν. Φιλαδέλφεια, παραλιακό μέτωπο, Ελληνικό κ.λ.π). Το πιο ανησυχητικό είναι ότι εκλέχτηκαν δήμαρχοι κατηγορούμενοι για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση από κύτταρο της Δημοκρατίας έχει μεταλλαχθεί σε διαχειριστή συμφερόντων και προσωπικών επιδιώξεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναδείχθηκε πρώτο κόμμα στις ευρωεκλογές με ποσοστό όσο και των εκλογών του Ιουνίου 2012. Το αποτέλεσμα αυτό δεν είναι θετικό για την ηγεσία του, επειδή ο στόχος της ήταν να υπερβεί το 30% με μεγάλη διαφορά από τη ΝΔ, αφού είχε αναγορεύσει τις ευρωεκλογές ως δημοψήφισμα, ώστε να δημιουργήσει αίσθηση ευρείας νίκης σε επικείμενες βουλευτικές εκλογές, να επωφεληθεί από την αναμενόμενη διάλυση του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ και να πλησιάσει την αυτοδυναμία. Το πρόβλημα τώρα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι και πρώτο κόμμα να βγει δε θα μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση χωρίς να συμβιβαστεί πλήρως, πιθανότατα με πτέρυγες του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ, όπως του Γ.Α.Π και άλλων «δημοκρατικών δυνάμεων». Αλλωστε οι θέσεις του για τους λαθρομετανάστες, η απέχθεια του για την έννοια του έθνους και της πατρίδας, για το ότι «το ευρώ είναι το εθνικό μας νόμισμα» ή ότι «παραμένουμε στο ΝΑΤΟ», οι αλληλλοσυγκρουόμενες απόψεις για την οικονομία και το φθαρμένο «Ευρώπη των λαών» δεν ελκύουν ούτε πρόσθετους ψηφοφόρους, ούτε πολιτικούς συμμάχους με πατριωτικό και δημοκρατικό πρόγραμμα. Συνακόλουθα η αριστερή του πτέρυγα θα περιθωριοποιηθεί πλήρως (ο Ν. Χουντής δεν εκλέχτηκε καν στην ευρωβουλή) κι' έτσι θα χάσει ουσιαστικά το αριστερό προφίλ που προσπαθεί να εμφανίζει.

Σημαντικό κέρδος, υπό μια έννοια, είναι η νίκη, έστω και οριακή, στην Περιφέρεια Αττικής, τη μεγαλύτερη της χώρας με εμφανή συμμαχία με το Μαρινάκη στον Πειραιά. Όμως, από τον Σεπτέμβρη που θα αναλάβει τη διοίκηση της Περιφέρειας θα φανεί πώς θα είναι η διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που θα έχει να διαχειρισθεί τεράστια ποσά για έργα και προμήθειες που ενδιαφέρουν όλους τους μεγάλους της διαπλοκής. Το ίδιο ισχύει και για την Περιφέρεια των Ιονίων Νήσων.

Οι ελπίδες που τρέφει μια μερίδα της κοινωνίας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να μετεξελιχθεί σ' ένα πατριωτικό δημοκρατικό και κοινωνικό κίνημα, κατά τη γνώμη μας, είναι φρούδες.

Η ΝΔ, παρά την κατατρομοκράτηση με εκβιαστικά διλήμματα, όπως και ο Βενιζέλος, παρά τη λυσσαλέα προσπάθεια να αποτραπεί η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ επιστρατεύοντας κάθε μέσο προπαγάνδας (ξένους οίκους «αξιολόγησης», «επενδυτές», τραπεζίτες, κοινοτικούς αξιωματούχους, τον ΑΝΤ1 κ.λπ), έχασε. Θυμίζουμε ότι μια μερίδα της ηγεσίας των ΗΠΑ που προωθεί τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προεξοφλεί την πτώση Σαμαρά. Έχασε και επειδή ο πρωθυπουργός επιμένει να κοροϊδεύει κατ' εξακολούθηση τον ελληνικό λαό ότι ζει σε μια άλλη πραγματικότητα. Μοιράζει τώρα σαν τον τελευταίο πολιτικάντη ψίχουλα, όταν σ' όλη τη δίχρονη θητεία του εφαρμόζει την πιο άγρια, ανηλεή και απάνθρωπη πολιτική λιτότητας και ξεπουλήματος της χώρας, εκτελώντας τυφλά τις εντολές των δανειστών. Πρόσθετο πλήγμα ήταν η πανωλεθρία των υποψηφίων στους οποίους έδωσε κομματικό χρίσμα στους μεγάλους Δήμους (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα) και στις Περιφέρειες Αττικής, Κεντρ. Μακεδονίας και Ιονίων Νήσων, κάτι που δείχνει ότι η ηγεσία της έχει αποκοπεί πλήρως από την κοινωνία και την πραγματικότητα. Παρ' όλ' αυτά η ΝΔ δεν κατέρρευσε, το ποσοστό της είναι «διαχειρίσιμο», με την έννοια ότι δεν πιέζεται για άμεσες εκλογές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα. Οι ψηφοφόροι της του Ιουνίου του 2012 που πήγαν κυρίως προς την ΧΑ και λιγότερο στον Καρατζαφέρη (στηριχθηκε από μητσοτακικούς) και στο ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι βέβαιο ότι θα επανακάμψουν, παρόλο που ο Σαμαράς καμώνεται ότι θ' αλλάξει οικονομική πολιτική με υποσχέσεις, που δε μπορεί να τηρήσει λόγω τρόικα, ή με ανασχηματισμούς. Δεν έχει πλέον τα περιθώρια ν' αλλάξει πολιτική ακόμη προς τα δεξιά (μεγαλύτερος περιορισμός της δημοκρατίας, πιο νεοφιλελεύθερη και αντικοινωνική πολιτική), για να προσελκύσει ψηφοφόρους της ΧΑ, επειδή κινδυνεύει με διάσπαση και περιθωριοποίηση. Βρίσκεται σε αδιέξοδο συνέχισης της ίδιας πολιτικής και η επανάκαμψή της στην πρώτη θέση είναι δύσκολη.

Οι πολιτικές διώξεις της ηγεσίας και των βουλευτών της **ΧΑ**, που επέλεξε η ηγεσία της ΝΔ μετά τη δολοφονία Φύσσα, αντί της πολιτικής ενσωμάτωσης της Μπαλτάκειας εποχής όχι μόνο δεν την αποδυνάμωσαν εκλογικά αλλά την έστρεψαν να λειτουργήσει πολιτικά και με τις οργανώσεις της να αυξήσει και να παγιώσει, δυστυχώς, το εκλογικό της ποσοστό. Ο μέγας κίνδυνος είναι ότι αυτοί που την ψήφισαν από αντίδραση, γνωρίζοντας πλέον τι είναι, νομίζοντας όμως ότι είναι αντισυστημικό κόμμα, για να δικαιολογήσουν τη ψήφο τους να στηρίζουν τις φασιστικές ιδέες της. **Η ΧΑ είναι το πιο συστημικό κόμμα**, επειδή όχι μόνο δε θίγει το καθεστώς της εξάρτησης αλλά το παγιώνει και το στηρίζει με το να δίνει το άλλοθι ώστε να αποκρύπτεται το αίτημα για Απελευθέρωση από τη νέα γερμανική κατοχή και να προβάλλεται το παραπλανητικό φασισμός ή δημοκρατία. Δεν προτείνει καν την αποχώρηση από την ΕΕ, ενώ για την επαναφορά του εθνικού νομίματος θέτει ως όρο «την αυτάρκεια στα βασικά είδη διαβίωσης του λαού μας», δηλ. ποτέ, όσο είμαστε στο γερμανικό ευρώ και στην ΕΕ. Με τους λαθρομετανάστες αποκρύπτει ότι το πραγματικό αίτιο της συσσώρευσής εκατομμυρίων στη χώρα μας είναι η ΕΕ, που με τα Δουβλίνα μάς επιβάλλει να τους κρατάμε υποχρεωτικά εδώ και να εξετάζουμε τα αιτήματα όλων για πολιτικό άσυλο. Η απάνθρωπη μεταχείρισή τους ενισχύει μόνο αυτούς που θέλουν ανεξέλεγκτη τη λαθρομετανάστευση. Τελικά οι εκλεκτικές συγγένειες με τη χώρα του γερμανού μέντορά τους δεν κρύβονται.

Η περιβόητη Κεντροαριστερά της ΕΛΙΑΣ, δηλ. το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, του Σημίτη και άλλων μωροφιλόδοξων αποτυχημένων πασοκικών παραγόντων, με τη μεταμφίεση της κατάφερε να μη συντριβεί, επειδή επέστρεψαν κάποιοι από τους παλαιούς ψηφοφόρους ελπίζοντας σε νεκραναστάσεις. Αυτό δε θα γινόταν, αν κατέβαινε ως ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, που προκαλεί αποστροφή.

Το σύστημα τώρα θέλει ενισχυμένη την Κεντροαριστερά, επειδή του είναι πολλαπλά χρήσιμη, είτε για να στηρίζει την μνημονιακή Κεντροδεξιά είτε για να οδηγήσει το ΣΥΡΙΖΑ να υπηρετήσει το καθεστώς της εξάρτησης. Διαβλέπουν όμως προβλήματα στην Κεντροαριστερά της Ελιάς, λόγω του Βενιζέλου. Έτσι προώθηθηκε ως συμπληρωματική λύση άνθρωπος των ΜΜΕ της διαπλοκής 2 μήνες πριν από τις ευρωεκλογές με το ΠΟΤΑΜΙ. Με δημοσκοπήσεις που το ανέβαζαν μέχρι και 15% ,δηλ. τρίτο κόμμα, για να δικαιολογηθεί η σκανδαλώδης υπερπροβολή του από τα ΜΜΕ τους, τελικά χωρίς πολιτικές θέσεις (!) κατάφεραν να το αναδείξουν πέμπτο κόμμα πίσω από την ΕΛΙΑ. Ορισμένοι απ' αυτούς που μετείχαν στο ευρωψηφοδέλτιό του ήταν αρχικά στους πασοκογενείς 58, όπως ο καθηγητής Γραμματικάκης, που εκλέχτηκε πρώτος σε σταυρούς.

Παρ' όλη την εκλογική ενίσχυσή της, η Κεντροαριστερά δε είναι βέβαιο ότι μπορεί να συγκροτήσει ένα ενιαίο φορέα λόγω των μωροφιλοδοξιών των διαφόρων ηγετίσκων και κυρίως λόγω του αρχομανούς και εμμανούς Βενιζέλου.

Το ΚΚΕ στο μικρόκοσμό του, πανηγυρίζει για τους 4 Δήμους που κέρδισε, ενώ κατόρθωσε να αναδειχθεί έκτο κόμμα με μικρή αύξηση των ποσοστών του (1,5%) σε σχέση με τις βουλευτικές του Ιουνίου 2012. Έχει αυτοπαραιτηθεί από τη διεκδίκηση κυβερνητικής εξουσίας γι' αυτό ωραιοποιεί τα εκλογικά αποτελέσματα, ώστε να συγκρατεί την οργάνωσή του. Έτσι ,φυσικά, δε θίγεται αλλά, αντίθετα ,στηρίζεται το καθεστώς της εξάρτησης, αφού αντί για αντικατοχικό αγώνα αναλώνεται σε διμέτωπο κατά του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ.

Η μείωση της εκλογικής δύναμης των ΑΝΕΛ ,κόμμα της λαϊκής δεξιάς, είναι αρνητική εξέλιξη, επειδή έχει πατριωτικό και αντικατοχικό λόγο, που είναι άκρως ενοχλητικός στους ξένους και εγχώριους κατοχικούς δυνάστες, που θέλουν να τους διαλύσουν. Το δυστύχημα είναι ότι η ηγεσία τους δε συγκρότησε ένα συνεκτικό πολιτικό πρόγραμμα και μια πολιτική συμμαχιών που θα απέτρεπε τη διαρροή βουλευτών και στελεχών.

Η διάλυση της ΔΗΜΑΡ ήταν αναμενόμενη μετά την αποχώρηση από την συγκυβέρνηση, επειδή πολλοί δυσαρεστήθηκαν που έχασαν την εξουσία και πιο πολλοί επειδή αριστερό, υποτίθεται, κόμμα συνέργησε στη πιο σκληρή μνημονιακή πολιτική. Έτσι ο σημερινός της ρόλος είναι άνευ περιεχομένου. Η μη ένταξή της στην ΕΛΙΑ, λόγω Βενιζέλου, επιτάχυνε την πτώση της. Τώρα άλλοι θα πάνε στην ΕΛΙΑ κι' άλλοι στο ΣΥΡΙΖΑ.

Τελικά μια ευκαιρία να συνειδητοποιηθεί η ανάγκη της Απελευθέρωσης της πατρίδας μας από την νέα κατοχή πέρασε. Όμως η κατοχή συνεχίζεται και υπάρχει, όσο κι' αν η σκόνη συστημικών ΜΜΕ και κομμάτων θέλει να την κρύβει. Η κατοχή προκαλεί επιταχυνόμενη φθορά στους πολιτικούς υπηρέτες του συστήματος, οι λύσεις του οποίου δεν είναι άπειρες και εξαναγκάζει τους σχεδιαστές του να καταφεύγουν όλο και συχνότερα σε ανασυνθέσεις και λύσεις ανάγκης, όπως με τις ΕΛΙΕΣ και τα ΠΟΤΑΜΙΑ.